

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudkyň JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **D. L. L.**, zast. opatrovníkem N. B. N., právně zast. advokátkou JUDr. Irenou Strakovou, se sídlem AK Žitná 45, Praha 1, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, o udělení azylu, v řízení o kasační stížnosti stěžovatele proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 4. 2005, č. j. 3 Nc 1007/2005-7,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II.** Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatel se kasační stížností domáhá zrušení shora uvedeného usnesení Městského soudu v Praze, kterým byla odmítnuta žaloba ze dne 24. 1. 2005. Podání učiněné ve věci stěžovatele jeho opatrovníkem, který byl nezletilému ustanoven pro jeho pobyt na území České republiky usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 6. 12. 2004, č. j. 0 P 1033/2004 - 11, označené jako žaloba, obsahovalo pouze oznámení, že Ministerstvo vnitra rozhodnutím č. j. OAM-3152/VL-19-BE07-2004 ze dne 28. 12. 2004 synovci opatrovníka L. D. L. zamítlo žádost o azyl s tím, že žaloba bude doplněna. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 2. 3. 2005, č. j. 3 Nc 1007/2005 - 5a byl opatrovník nezletilého stěžovatele vyzván k doplnění žaloby, neboť učiněné podání postrádalo náležitosti ve smyslu ust. § 37 odst. 3 a § 71 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.). Pro doplnění podání byla soudem stanovena lhůta 10 dnů ode dne doručení. Usnesení soudu opatrovník stěžovatele převzal dne 14. 3. 2005, lhůta k podání doplnění uplynula dne 24. 3. 2005. Protože podání nebylo doplněno ve stanovené lhůtě, ale ani později do dne

vydání usnesení soudu, ačkoliv byl jeho příjemce řádně poučen o následcích v případě neodstranění vad, soud ve smyslu ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. návrh odmítl.

Stěžovatel v kasační stížnosti nepopírá, že neodstranil vady podání, uvádí však, že podle § 92 zákona o azylu se nabývá právní způsobilosti ve věcech azylu dovršením 18 let věku. Nemá-li tedy žadatel právní způsobilost podle tohoto ustanovení, je třeba mu ustanovit opatrovníka. V případě stěžovatele tomu tak nebylo, opatrovník nebyl ustanoven soudem, pouze zde bylo tvrzení osoby, která je sice strýcem stěžovatele, v době podání žaloby ale nebyla oficiálně opatrovníkem žalobce. Soud tak měl nejdříve zjišťovat, zdali zde je a komu svědčí aktivní a pasivní legitimace. Poté by soud zjistil, že nezletilý nemá opatrovníka soudem ustanoveného a vznikla potřeba jej ustanovit. Teprve poté mohlo být ve věci rozhodováno a soudem ustanovený opatrovník měl být vyzván k odstranění nedostatků podání. Stěžovatel požaduje, aby Nejvyšší správní soud zrušil napadené usnesení Městského soudu v Praze a věc mu vrátil k dalšímu řízení; současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Žalovaný popřel důvodnost kasační stížnosti a navrhl její zamítnutí.

Nejvyšší správní soud posoudil v první řadě nezbytnost vydání rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 107 s. ř. s. a dospěl k závěru, že o něm není třeba rozhodovat, neboť se jedná o věc, která byla vyřízena v souladu s ustanovením § 56 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. přednostně.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení Městského soudu v Praze v mezích důvodů uplatněných ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

Ze spisového materiálu vyplynulo, že stěžovatel přicestoval na území České republiky bez rodičů, návrh na zahájení řízení o udělení azylu podal dne 28. 10. 2004. Na základě předběžného opatření Okresního soudu ve Frýdku-Místku ze dne 12. 11. 2004, č. j. 0 Nc 34/2004, byl nezletilý svěřen do péče svého strýce N. B. N. Nezletilý stěžovatel vypověděl, že do České republiky přicestoval na návštěvu strýce, rodiče s jeho odjezdem souhlasili. Soudem určený opatrovník byl přítomen pohovoru s nezletilým a v řízení jej zastupoval. K návrhu žalovaného byl usnesením Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 6. 12. 2004, č. j. 0 P 1033/2004-11 ustanoven výše jmenovaný opatrovníkem pro pobyt nezletilého na území České republiky.

Nejvyšší správní soud považuje za vhodné předeslat, že není jeho úkolem znovu komplexně posuzovat otázku, zda stěžovateli měl či neměl být žalovaným azyl přiznán, nýbrž má posoudit, zda předchozí řízení trpělo vadami spadajícími pod vymezení v § 103 odst. 1 s. ř. s. tvrzenými v kasační stížnosti, popřípadě některými dalšími vadami, k jejichž přezkumu je Nejvyšší správní soud povolán v řízení zahájeném platně podanou kasační stížností z úřední povinnosti.

Nejvyšší správní soud s ohledem na výše uvedené dospěl k závěru, že námitky uplatněné v kasační stížnosti jsou zcela nedůvodné, neboť stěžovatel byl pro řízení před soudem zastoupen soudem ustanoveným opatrovníkem, tvrzení stěžovatele tak není pravdivé. Bylo proto povinností opatrovníka na výzvu soudu odstranit vady podání a doplnit náležitosti podaného návrhu tak, aby mohla být projednána. Pokud tak neučinil,

a to i přes udělené poučení o následcích pro takový případ, nelze Městskému soudu v Praze vytýkat, postupoval-li dle ust. § 37 odst. 5 s. ř. s. a návrh odmítl.

Nejvyšší správní soud proto shledal kasační stížnost nedůvodnou, a proto ji podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl.

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 120 s.) a žalovanému, který byl v řízení úspěšný, náklady řízení nevznikly, resp. je neúčtoval. Proto soud rozhodl, že žalovanému se nepřiznává náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 11. ledna 2006

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu